

arbejde et fælles skatteregnskab for disse ejere fra og med indkomståret 1989. Skattepligtige, der deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang, er således ikke omfattet af reglerne om et fælles skatteregnskab.

Det fælles skatteregnskab opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, hvorefter de enkelte skattepligtige beskattes af deres forholdsmæssige andel af det opgjorte resultat. Indførelse af et fælles skatteregnskab har ikke til formål at ændre på den skattemæssige behandling af de pågældende, men er alene begrundet i administrative fordele for virksomhederne, anpartshaverne og skattemyndighederne. Med opgørelsen af et fælles skatteregnskab bliver resultatet for en anpart af en given størrelse herved som hovedregel det samme.

Da resultatet efter det fælles skatteregnskab opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, kan virksomheden således anvende de opgørelsesprincipper, som de efter skattelovgivningen har mulighed for. Af hensyn til en ensartet opgørelse for så mange anpartshavere i virksomhederne som muligt, er opgørelsesprincipperne dog foreslået fastlagt på to områder.

For det første skal der foretages periodisering af virksomhedens renteindtægter og renteudgifter, selv om det efter gældende regler er hovedreglen, at renter alene skal medregnes ved indkomst- og formueopgørelsen, i det omfang de er forfaldne, jf. ligningslovens § 5.

For det andet skal der i det fælles skatteregnskab anvendes samme afskrivnings- og nedskrivningssatser. Det gælder således med hensyn til afskrivninger efter afskrivningsloven, afskrivninger efter § 15 i lov om særlig indkomstskat m.v., afskrivninger med hjemmel i statskattelovens § 6 a samt nedskrivning efter varelagerloven.

Imidlertid har ikke alle ejere med en anpart i en eksisterende virksomhed samme afskrivningsgrundlag. Det kan skyldes køb af en »brugt« anpart, eller det kan skyldes, at nogle ejere har udnyttet muligheden for at foretage individuelle afskrivninger, herunder foretaget forlods afskrivninger ved anvendelse af investeringsfonds- og etableringskontomidler. Disse anpartshavere skal således ved indkomst- og formueopgørelsen foretage korrektioner, som skyldes et andet afskrivningsgrundlag, end det afskrivningsgrundlag, der ligger til grund for udarbejdelsen af det fælles skatteregnskab.

Efter praksis i afskrivningsloven anses besiddelse af anparten i flere kommanditselskaber, interessentskaber m.v. for én virksomhed. Denne praksis forudsættes ændret for skattepligtige, der anskaffer virksomheden den 12. maj 1989 eller senere. Herefter skal medejendomsret til et interessentskab, kommandit-

selskab m.v. anses for en afgrænset virksomhed efter afskrivningsloven. Har den skattepligtige således anparten i to forskellige projekter, skal det fremover betragtes som to virksomheder. I modsat fald vil det ikke være muligt at foretage fælles skattemæssige afskrivninger for ejerne af den enkelte virksomhed efter de foreslåede regler.

Endelig er det foreslået, at virksomheden ved udarbejdelsen af det fælles skatteregnskab skal anvende kalenderåret som regnskabsår, medmindre Ligningsrådet giver tilladelse til at anvende et andet regnskabsår.

I forslaget § 6, stk. 5 og 6, er der fastsat særlige overgangsregler for opgørelsen af renter og andre indtægter og udgifter i virksomheden i forbindelse med anvendelsen af det fælles skatteregnskab fra og med indkomståret 1989.

Såfremt den skattepligtige på grund af sine subjektive forhold ikke kan anvende det fælles skatteregnskab, har anpartshaveren ikke pligt til at anvende skatteregnskabet ved indkomst- og formueopgørelsen.

At det fælles skatteregnskab ikke kan anvendes, kan skyldes, at den skattepligtige har købt en anpart i en eksisterende virksomhed, hvorved den pågældendes anskaffelsessum for aktiverne kan afvige fra de oprindelige ejeres afskrivningsgrundlag.

Selv om den skattepligtige i ovennævnte situation ikke har pligt til at anvende det fælles skatteregnskab, kan den skattepligtige dog ved sin indkomst- og formueopgørelse anvende en række tal fra skatteregnskabet.

Bestemmelsen om det fælles skatteregnskab for anpartshavere gælder kun virksomheder med fast driftssted her i landet. Har virksomheden fast driftssted i udlandet, skal der således ikke udarbejdes et fælles skatteregnskab for anpartshaverne, selv om der i blandt disse er skattepligtige til Danmark. Følgelig er den pågældende skattepligtige anpartshaver heller ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 29, stk. 3, hvorefter det fælles skatteregnskab skal anvendes ved indkomst- og formueopgørelsen.

Til § 4

Efter forslaget til § 4, nr. 2, skal virksomheder med ejere, hvis indkomst og formue fra virksomheden opgøres efter den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 29, hvert år inden den 1. februar indberette det fælles skatteregnskab til skattemyndighederne vedrørende det seneste indkomstår. Regnskabet skal bestå af oplysninger om de pågældende ejeres andel af virksomhedens indkomst og formue. Der skal tillige